

Fotoboek voor Drenth met weinig woorden en duizenden verhalen

Els Pelgrom: Als een waterrat door Oldambt

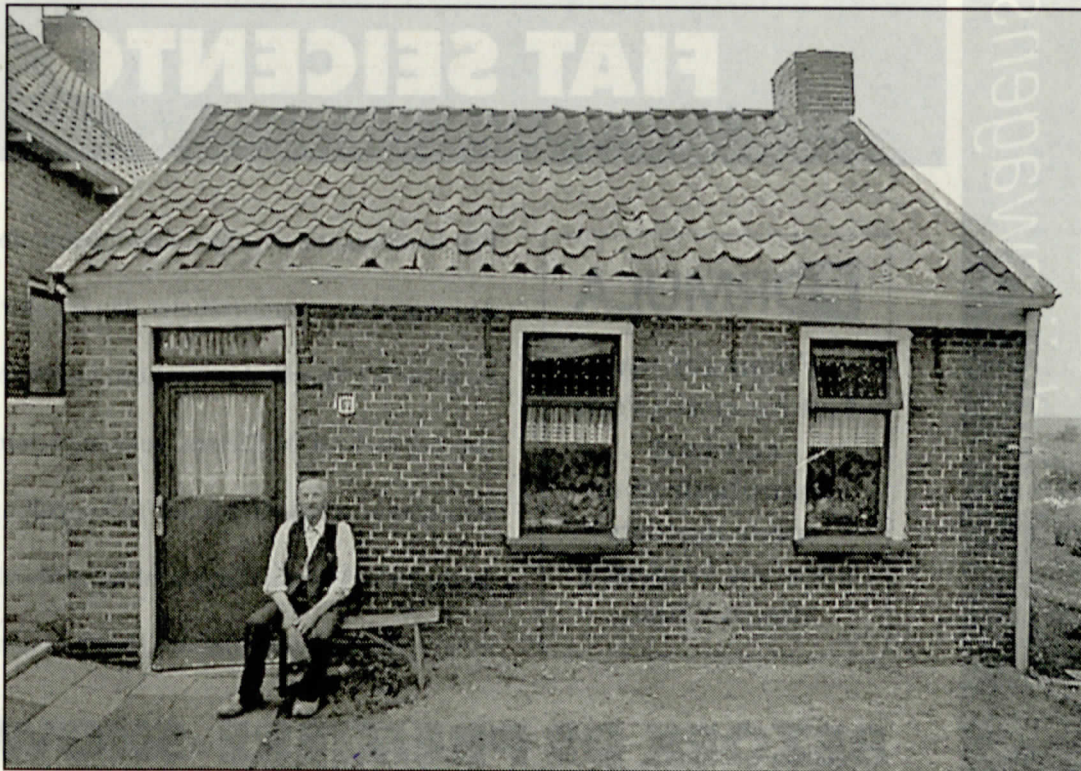
SCHEEMDA - „Wie ouder is en langzamer leeft, et de wereld om zich heen voortdurend veranderen. Toch zullen er ook voor hen misschien naer weinig door mensenhanden gemaakte ndschappen zijn die zo onveranderbaar en nverwoestbaar lijken als dat van het ldambt.” Els Pelgrom, in haar inleiding voor et fotoboek 'Het Oldambt 1964-1997'. Het dek dat is gemaakt voor wethouder Pieter renth en dat vanavond na afloop van diens atste raadsvergadering wordt gepresenteerd. at onveranderbare, dat verstilde, dat is het k dat honderd foto's in het boek tonen.

DOOR **Marcel Looden**

De foto's na de inleiding, zo is het in alle foto-eken maar in dit geval is de volgorde écht als die behoort te zijn. Pelgrom, de schepper an zo mooie jeugdliteratuur, schrijft in enkele adzijden over het Oldambt. Over de klei, de de daken, de kruinen. Over de barre winter an 1962 toen ze zelf naar het gebied kwam en een woning betrok, 'een gammel huis, vol uren en scheuren en met dunne muren'.

Fietser

schrijft proza als een dichter, zoals Coolen de el beschreef, zo beschrijft ze het Oldambt. et is de kleinste streekroman ooit maar ze jkt over de streekgrenzen. „Overall hebben ar-oeede en onrecht hun sporen achtergelaten en Nederland zijn die het duidelijkst te zien in ost-Groningen, in het Oldambt.”

▲ Slager Tolk, Midwolda 1976.

Foto: Henk Linnewiel

Met die enkele bladzijden in het hoofd dien- den de foto's 'gelezen' te worden. De eerste

plaat is niet in 1964 genomen, chronologie is er niet, hoort er ook niet te zijn in het 'onverander-

bare' Oldambt. De eerste foto toont de lucht en de wolken boven het Oldambt in 1997, de Wad- den volgen, boerderijen, een eenzame fietser, een deur. De bijschriften beperken zich tot en- kele woorden. 'Boerderij, Midwolda 1996'. Meer woorden zijn niet nodig, de prenten ver- tellen hun eigen verhaal. Mensen worden ge- toond, met even weinig woorden. 'Weber, Fin- sterwolde 1987'.

Eigenlijk zijn de jaartallen overbodig, want Weber is van alle tijden in het altijd gelijk blij- vende Oldambt.

Het is het Oldambt van Henk Linnewiel. De Midwolder fotograaf, die het Oldambt al die ja- ren bereisde. Het is het eeuwige Oldambt van de boerderijen en boeren en akkers en dijken, de bijbel op de kerkstoel. Geen drukke winkel- centra, geen markten, geen feesten, het tempo ligt dan te hoog, er is geen eeuwigheidswaarde.

Het is een boek, Pieter Drenth waardig. De wethouder die geen verre reizen onderneemt en vastgehecht is aan zijn gebied. Die ouder wordt, zaken snel ziet veranderen, aan die ver- anderingen meewerkt maar wellicht net als Els Pelgrom als een dier verder zou willen „Voor wie gewend is langzaam te leven is het bij die omstandigheid wellicht prettiger een dier te zijn. Als ik nu nog in het Oldambt woonde en ik mocht kiezen, zou ik voortaan door het leven willen gaan als een waterrat”.

Het Oldambt 1964-1997. Bussum, Uitgeverij TOTH. ISBN 90 6868 192 3

90 26 3 - 98